

STRIJD

KREEET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-INDIË

EVANGELINE BOOTH, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter

A. C. BEEKHUIS, Terr. Kommandant.

40ste JAARGANG No. 10.

Internationaal Hoofdkwartier :
101 Queen Victoria Street, Londen E. C.

OCTOBER 1939

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Indië : Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

GENERAAL EVANGELINE BOOTH

LEGT HAAR AMBT NEER

De Generaal voor de microfoon in Batavia.

OP 31 October a.s. zal Generaal Evangeline Booth D. V. haar ambt als Generaal van het Internationale Leger des Heils neerleggen, om te worden opgevolgd door Commissioner George L. Carpenter. Het is dus voor de laatste maal, dat wij de Generaal in deze functie ons vol saluut kunnen brengen door middel van de strijdkreet en uiting geven aan de gevoelens van dankbaarheid, voor alles wat onze Leidster in de vijf jaar van haar Generaalsschap voor ons Leger ook in Nederlandsch-Indië heeft gedaan.

Evangeline Booth heeft zich een waardige dochter van haar vader, onzen Stichter, getoond. Het „Wereldnieuws en Sport en Beeld” schreef bij gelegenheid van haar laatste bezoek aan Nederland o.m. „Zij erfde de energie van haar vader, maar omgezet in vrouwelijke teederheid, waardoor deze niets in kracht verloor, integendeel sterk won”. Deze teederheid trad vooral aan den dag bij haar bezoeken aan kinder- en ziekenhuizen, slum-districten, ouden van dagen en lijdenden, onder wie zij zich telkens weer heeft begeven en voor wier belangen zij telkens nieuwe plannen uitdacht. Wij denken hierbij o.a. aan de Spaansche vluchtelingen, die bij honderdtallen door het Leger des Heils in Engeland werden verzorgd.

De foto, welke wij hierbij plaatsen, doet ons de Generaal zien voor de microfoon van de NIROM te Batavia, bij gelegenheid van haar afscheidswoord aan Ned.-Indië in Februari 1937. In deze rede gaf zij een zeer duidelijke blik op haar levensdoel en getuigde o.m. „Vanaf den leeftijd van een jong meisje, heb ik er naar gestreefd in de voetstappen van mijn vader te volgen, heb ik mijn leven vrijelijk gewijd aan het grootsche doel van het Leger des Heils en heb ik gepoogd het volk met alle toewijding te dienen, een zorgvuldige studie makend van de economische, philosophische en wetenschappelijke vraagstukken, waarvoor wij ons in ons werk dagelijks geplaatst zien.

Ik zou willen zeggen, dat de liefde Gods, zooals wij haar ontvangen hebben *alle verschillen bedekt*. In mijn wereldomvattende veldtochten heb ik gevonden, dat onafhankelijk van geloofsbelijdenis, nationaliteit, geërfde tradities en eeuwen-oude gewoonten het Verhaal van het Kruis *het zelfde* beroep doet op degenen, die de belangrijkste posities van bestuur en macht bekleeden, als tot hen, die verkeerden in de onderste lagen van menselijk gebrek.

Het Christendom heeft getriumfeerd en zijn vruchten getoond in ieder land en onder ieder volk op den aardbol. Zijn resultaten zijn steeds dezelfde : *deugdzaamheid, maatschappelijke orde, voorspoed en zegen*. De opheffing en verbetering van het leven van den mensch zijn de algemeene en uitloeiende erfenis van hen, die het Evangelie aannemen.

Welke tak van Leger des Heils-arbeid ook moge beschouwd worden, of het die is onder de leprozen van Java, Hawaï en Britsch-Indië, of onder de kindertjes van lepreuze ouders in Japan, of onder de verwaarloosde jeugd in Australië, of onder de inboorlingen van dat land, of het werk op het

eiland, dat gebezigd wordt voor de verzorging en genezing van drankzuchtigen in Nieuw-Zeeland, of in onze talrijke scholen en ziekenhuizen, het is mijn ervaring, dat de publieke opinie alle aanmoediging gegeven heeft aan het werk van het Leger des Heils.

Wij, heilssoldaten, hebben ervaren, dat het over de geheele wereld mogelijk is, menselijke krachten geestelijke idealen te doen dienen. Onze Godsdienst is niet slechts een gevoel ; hij bestaat niet slechts uit het zingen van liederen, of zelfs uit het bidden van gebeden alleen. Onze Godsdienst vindt uiting in de gewone dingen des levens. Hij neemt den vorm aan van praktisch en bekwaam medelijden bij iedere phase van menscheijken nood. Wij leeren ons volk dat, willen zij ware volgelingen van Jezus Christus zijn, *hun liefde voor Hem uitdrukking moet vinden in liefde voor den mensch*. Want ons evangelie is in Bloed geschreven, en het luid : *Dienen — Opoffering — Broederschap*.

Op dezen Godsdienst hebben wij het machtige gebouw van het Leger des Heils opgetrokken. En hij, die bouwt met krachten, welke tot den Godsdienst behooren, bouwt hooger en meer duurzaam dan ieder ander.”

Tot zoover het woord van Evangeline Booth zelf. Wij kunnen de Generaal geen hogere eer toekennen, dan door hier te bevestigen dat zij in haar leven en vooral ook in de jaren van haar internationaal leiderschap, de beginselen van onze organisatie hierboven uiteengezet heeft nageleefd, in praktijk heeft gebracht en immer heeft hoog gehouden met den inzet van al haar gaven en talenten, tijd en krachten.

De Veldtocht der Liefde door haar in het leven geroepen, de liederen van strijd en overwinning aan het Leger en de wereld geschonken zullen voort blijven leven. Het motto in een van haar eerste openbare toespraken na haar verkiezing tot Generaal gegeven, heeft zij uitgeleefd :

„I will give my heart — I will do my part” (in Nederlandsch-Indië bekend als : *'k Geef mij geheel — ik wil doen mijn deel*). Als een echte Generaal gaf zij het voorbeeld in discipline en gehoorzaamheid. Haar eigen woorden zijn : „Discipline is het eerste gebod, zonder discipline zou ons Leger zijn wereldvervaardheid verliezen en zijn doel missen”.

En nu, over enkele weken, zal deze Generaal haar Generaalsstaf neerleggen, om uit den actieven dienst te treden en een welverdiende rust te gaan genieten, indien haar zoo actieve geest hiertoe in staat is, want — Evangeline Booth en rusten is bijna niet te vereenigen, ook al is de 74-jarige leeftijd bijna bereikt. Een strijdster zal zij immer blijven, totdat zij eenmaal het zwaard neerlegt om de kroon te ontvangen van Hem, door Wiens bloed zij gekocht is en aan Wiens zaak zij haar gansche leven wijdde. Moge haar levensdoel : „HEEL D'AARD VOOR GOD” immer het doel van het Leger des Heils en ieder heilssoldaat afzonderlijk zijn !

God zegene Generaal Evangeline Booth en geve haar een lichten, blijden levensavond !

HEEL D'AARD VOOR GOD!

Heel d'aard voor God! Heel d'aard voor God!

Niets anders kan voldoen den honger van mijn ziel!
Ik zie verlaten kind'ren — ik zie den tranenvloed
Van oogen eens zoo vroolijk — nu dof en zonder gloed.
Ik zie de smart en zonde van hen, die zijn in duisternis,
Ik zie in verre landen verstoot'nen hong'rend gaan,
Maar aanschouw ginds een Kruis — Golgotha!

Heel d'aard voor God! Heel d'aard voor God!
'k Geef mij geheel, ik wil doen mijn deel!

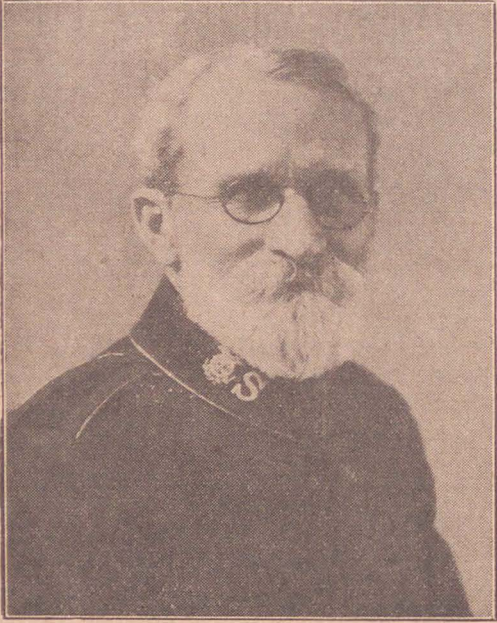
Heel d'aard voor God! Heel d'aard voor God!
Te wapen, gij soldaten van het Bloed en Vuur!
Ga met den heil'gen bijbel, die leven brengt en vree,
Aan duizenden, die kampen in zonde-nood en wee!
Toon Christus aan uw naasten, in woord en ook in liefdedaad,
Spreek van Zijn bitter lijden, als Offerlam van God,
Want aanschouw ginds een Kruis — Golgotha!

Heel d'aard voor God! Heel d'aard voor God!
Schenk aan mijn ziel, o Heer, 't verterend Geestesvuur!
Geef 't vuur, dat zwakken helden en schucht'ren strijders maakt!
Het vuur geeft moed in lijden, hoe ook vervolging blaakt,
Het vuur, dat angstig vreezen in Pinkstergloed verand'ren doet,
Dat willig maakt te lijden, te sterven voor den Heer,
Want aanschouw ginds een Kruis — Golgotha!

DE BEPROEVING DES GELOOFS

Een nieuw artikel door wijlen Commissioner S. L. Brengle

(Gevonden onder de nagelaten papieren.)

ZIJN wij, heilssoldaten, sterk in het geloof, of zijn wij bij tijden alleen maar aanmatigend en onnadenkend? Zingen wij niet dikwijls liederen, die gezongen moesten worden, wanneer over onzen geest een diepe stilte hing? Want als wij ze zingen, staan wij dan niet op heiligen grond, waar mysteriën ons omhullen, waar de Engel des Heeren op ons neerziet door een kolom van vuur en van wolken, waar duivelen rondschuifelen of op den loer liggen, om ons in den val te doen loopen en ons te overmeesteren?

Jaren geleden zongen de Kadetten een lied, waarvan de laatste regel luidde: „Beproof mij Heer, of 'k U vrouw!” en toen riep mijn hart uit: „Ja, Heer, laat mij een proef nemen met een volkomen vertrouwen.”

Daarop werd het van binnen een diep en stil vragen en bidden, want ik hoorde in mijn innigst innerlijk fluisteren: „Kunt gij, wilt gij de proef doorstaan, en door alle verzoeken

heengaan, die alleen kunnen bewijzen, dat gij het volle geloofsvertrouwen bezit? Een gewicht als een veertje kan de kracht van een kind of een zieke aantoonen, maar zwaarder en nog eens zwaarder gewicht kan alleen de kracht eens mans verzetten. Wilt gij geduldig, zonder murmureeren of klagen of verflauwen, de verzoeken, die Ik zal toestaan, dat tot u komen, tegengaan, terwijl ze tegelijkertijd de kracht van uw vertrouwen aan den dag zullen doen treden en u doen bekwaren voor verder strekkenden dienst en voor grootere beproevingen?”

Mijn verdeemoedigd hart durfde niet zeggen: „Ja, dat kan ik!” maar zei slechts: „Door Uw genade wil ik het.”

Met mijn geheele ziel aanvaardde ik elke beproeving, die Hij in Zijn wijsheid en liefde over mij zou laten komen. Ik wilde volkomen des Heeren zijn; ik wilde alles verdragen en in elken storm, die er woeden zou, door blijven varen over de woelige zeeën, die mij met ondergang konden bedreigen; op elken spottenden Goliath wilde ik afgaan, al zou hij nog zoo luid bezweren, mij te zullen vernietigen. Ik jubelde het niet uit; neen, mijn ziel was veeleer stil, met diep ontzag vervuld, maar tevens voelde zij een sterk vertrouwen en ervoer zij de diepe rust van een onwankelbaar geloof.

Van dat oogenblik af was ik er zeker van, dat ik geen troetelkind van God kon zijn, als ik het werk van een man wilde doen, als ik een heilige of een soldaat wilde wezen, als ik een zielenwinnaar wilde worden en een overwinnaar in 's levens strijdperk;

ik wist, dat ik geen gunsten kon verwachten, of dat mijn pad met rozen bestrooid zou worden; dat geen juichende scharen mij zouden bejubelen en kronen; dat ik moest wandelen door geloof en niet door aanschouwen; dat ik trouw moest zijn en behouden, wat God mij geschonken had; dat ik moest blijven bidden, al scheen de hemel gesloten en leek het, of God niet luisterde; dat ik juichen moest in verdrukking en mijn God verheerlijken te midden van het vuur; dat ik warm moest blijven, als anderen verflauwden; dat ik alleen op mijn post moest blijven, als anderen wegluchtten; dat ik mij niet moest spiegelen aan anderen, maar dat anderen in mij een voorbeeld zouden moeten zien; dat ik gestaag op mijn hoede moest zijn tegenover de verzoeking der wereld, de aanvechtingen van het vleesch en de verlokkingen van den duivel; dat ik niet sarcastisch moest worden, of cynisch, achterdochtig of bijgeloovig, doch dat ik de liefde moest bezitten, die geen kwaad denkt, die alle dingen gelooft, alle dingen hoopt, alle dingen verdraagt, en die nooit vergaat; dat ik mij niet moest laten meeslepen door vleierij, en mij niet moest laten verschrikken door een dreigenden blik; en hoewel ik niet wijs mocht zijn bij mijzelf. (Rom. 12:16), mocht ik toch in geen geval mijn eigen persoonlijkheid in de groote massa laten ondergaan. Ik moest mijzelf zijn, op mijn eigen beenen staan, mijn eigen taak volbrengen, mijn eigen verantwoordelijkheid dragen; 'k zou moeten vallen, of staan,

wanneer de Oordeelsboeken zouden worden geopend.

Het oogenblik, waarop wij die woorden zongen, ligt ver in het verleden, maar het is voor mij een der ernstigste en heiligste oogenblikken, en nooit zal ik het vergeten. Daar en toen heeft God Zijn zegel op mijn ziel geplaatst, nadat ik mij bereid had verklaard, te willen dienen, lijden en offeren. Vanaf dat moment werd het leven een aangrijpend avontuur voor mij, in gemeenschap met God, met Jezus tot Vriend en Metgezel. Al wat van dien tijd af in mijn leven gekomen is, heeft mij op de een of andere wijze door Gods heilige aanrakingen verrijkt. Mogelijk heeft het mij eenerzijds verarmd, maar anderzijds heeft het mijn geestelijke goederen vermeerderd, evenals de ontwrichting van Jacobs heup, de slavernij en gevangenschap van Jozef en Mozes' verwijdering van het hof van Pharao, Paulus' doorn in het vleesch, zijn schipbreuken en steeningingen en gevangenschap, ook de betrokken personen rijker hebben gemaakt.

Verlies en winst, eenzaamheid en liefde, licht en donkerheid, verzoeking en dingen, die moeilijk of onmogelijk te begrijpen zijn, — alles heeft zijn eigen zegen gebracht, wanneer mijn ziel zich gebogen heeft, om het juk van Jezus op zich te nemen, en niet heeft geklaagd of gemurmureerd, maar de voorvallen van het dagelijksch leven heeft aanvaard als Gods oefenschool voor geloof, geduld, standvastigheid en liefde. (Slot volgt.)

BEKROONDE HANDEN.

Een paar witte handen op een zwarten achtergrond. Gladde, slanke handen, gracieus rustend de een op de ander. Als versch gestreken was, zoo geheel zonder rimpel of schram. Onder de foto werd verklaard, dat deze handen den prijs hadden behaald in een Amerikaanschen schoonheidswedstrijd, en dat de gelukkige eigenares — haar naam werd genoemd, maar die ben ik vergeten — zich aanstonds als mannequin in een handschoenenzaak zag geplaatst.

Dit geval stemde me tot nadenken.

Toen ik de krant uit had en ik 't licht had uitgedraaid, stonden zij weer voor me, die blanke handen op dien donkeren achtergrond. Mooi waren zij, daar was geen twijfel aan. Maar daarnaast zag ik een paar andere handen. Ook vrouwenhanden. Maar lang niet zoo wit, en lang niet zoo regelmatig. Deze handen hadden elf kinderen gedragen en opgeleid. Elf kinderen werden door haar gestreeld en gestraft. Vele jaren hebben die handen alles moeten aanpakken, want mijn moeder heeft in haar groot huishouden nooit vreemde hulp gehad. Haar handen waren reeds krom en stijf, toen ik, als een van de jongsten ze leerde kennen. 't Vel was gerimpeld en te wijd voor de overigens vrij groote handen. De pink aan de rechterhand was geheel kreupel. Als kind heb ik hem al spelende eens willen masseeren. Dat hielp toch niet, meende moeder. In een fornuisring, vertelde zij, had zij hem bezeerd. Omdat men vreesde voor bloedvergiftiging was zij naar den dokter gegaan. Die had er in gesneden en 't nog erger gemaakt. Sinds was de vinger naar binnen gebogen en hard als een steen. „Die zal ik zoo mee naar 't graf moeten nemen”, zei ze met haar gewone rust.

Neen, zij is nooit op 't idee gekomen om deel te nemen aan een schoonheidswedstrijd. Haar handen zouden daar ook nimmer voor in aanmerking gekomen zijn. Ook zou geen modezaak er voordeel in hebben gezien om haar door een vleierende aanbidding aan zich te verbinden. Maar of er vele dames gevonden worden, die haar ooit zullen naden, wat zij met haar twee handen heeft tot stand gebracht? In ieder geval, als ik rechter had moeten zijn in een wedstrijd voor vrouwenhanden, dan zou ik geen oogenblik aarzelen, dan kreeg mijn moeder den eersten prijs.

En ik weet, dat er Iemand is, die mijn uitspraak zal bevestigen. Iemand, die in Zijn oordeel over schoonheid en cultuur er Zijn eigen regels op na houdt, geheel afwijkend van de algemeen gangbare. Voor mij is 't een troost, dat Hij weer aan 't woord zal komen, wanneer alle redacteuren en redactrices, van modejournaals voorgoed tot zwijgen zullen zijn gebracht.

W. B.

Overgenomen uit het Tijdschrift der S.C.V.T.

VOOR

31 OCTOBER A. S.

en voor iederen dag van ons leven.

Een vaste burg is onze God,

Een toevlucht voor de Zijnen!

Al drukt het leed, al dreigt het lot,

Hij doet Zijn hulp verschijnen!

De vijand rukt vast aan,

Met opgestoken vaan;

Hij draagt zijn rusting nog

Van gruwel en bedrog,

Maar zal als kaf verdwijnen.

Geen aardsche macht begeeren wij;

Die gaat welras verloren!

Ons staat de sterke Held ter zij,

Dien God ons heeft verkoren.

Vraagt gij Zijn naam? zoo weet,

Dat Hij de Christus heet,

Gods Eengeboren Zoon,

Verwinnaar op den troon!

De zege is ons beschoren!

Gods woord houdt stand in eeuwigheid

En zal geen duimbreed wijken.

Beef, satan! Hij, die ons geleidt,

Zal u de vaan doen strijken!

Delf vrouw en kinderen 't graf,

Neem goed en bloed ons af,

Het brengt u geen gewin:

Wij gaan ten hemel in

En erven koninkrijken!

De deelnemers aan den Jongeliedendag te Tondano voor het „Clubgebouw”

EEN JONGELIEDENDAG IN DE MINAHASSA.

Op Zondag 27 Augustus had in TONDANO de Jongeliedendag plaats voor de korpsen in de Minahassa, welke bijeenkomsten stonden onder leiding van de Divisie-officiëren, Brigadier en mevrouw Brandt. Des morgens om 10 uur had de eerste samenkomst plaats, welke werd bijgewoond door circa 300 jonge menschen. Adjutant Kalangi, de bevelvoerende officier van het korps, had alles in orde gebracht in het Clubgebouw en heette de gasten welkom. Verscheidene officieren spraken, zangkoren deden hun liederen hooren. Het onderwerp, dat door de Brigadier behandeld werd, was de geschiedenis van Daniël,

waardoor groote zegen tot het hart kwam.

Des middags om 2 uur was er een Jeugdemonstratie onder leiding van de Adjutants ter-Telgte en Runtuwene. Alle jongelui deden hun uiterste best bij het hun toegewezen aandeel in deze demonstratie. Niet alleen, dat er voor het oog veel te zien was, doch bovenal werd ook veel gegeven, wat het hart zegende. Alles tezamen maakte dezen dag tot een onvergetelijke voor de jeugd, zoowel als voor de er aan deelnemende jeugdleiders en officieren.

Oey Kiem Tong
asp. kandidaat.

IK BEN VERZEKERD

En ik ben verzekerd, dat Hij machtig is mijn pand, dat bij Hem weggelegd is, te bewaren tot dien dag.

2 Tim. 1:12b.

Wat Paulus ook in den strijd des levens en in zijn dienst voor de verheerlijking van Gods Naam mocht verliezen door de kracht of list van de vijanden des kruises, hij heeft één onaantastbaar bezit, één schat, één pand van zijn God ontvangen, dat geen macht ter wereld, en geen satan in de hel hem kan ontrooven: zijn deelgenootschap aan het eeuwige leven, dat Jezus Christus door Zijn opstanding aan het licht heeft gebracht!

Hij hoopt niet slechts, maar is ten volle verzekerd, dat God machtig is dit bij Hem weggelegd pand te bewaren tot op den dag van Christus' wederkomst. Moest Paulus of wij het zelf bewaren, het zou ons kunnen ontglippen. Ons hart is onbetrouwbaar, en ons geloof is niet steeds even vast. Maar wij mogen het als een pand aan onzen God in bewaring geven. De Wachter Israëls sluimert noch slaapt. Hij houdt er het oog op, dat niemand ons den schat des heils kan ontrukken. Hij doet ons hierbeneden leven en strijden uit dien heilsschat, door in Zijn paden te wandelen en de zonde te ontvlieden! En het volle genot er van zullen wij door Gods trouw daarboven ontvangen.

De negentiende eeuw is rijk geweest aan dichters en van gewijde liederen. Dit feit is waarschijnlijk toe te schrijven aan de groote geestelijke opwekkingen, die in Europa en Amerika van 1800 tot 1875 van tijd tot tijd plaats hadden. In dien tijd ondervond men ook den grooteren invloed en de meerdere activiteit van vrouwen in alle lagen der samenleving. Ook in het openbare leven begonnen vrouwen een belangrijker plaats in te nemen, in welke beweging Catherine Booth (de Legermoeder) pionierster was.

De laatste helft van de negentiende eeuw, waarin de zoogenaamde „Evangeliezangen” heel erg in zwang waren, werd voorafgegaan door een tijd, waarin groote dichters en van geestelijke liederen op den voorgrond traden, zooals Charlotte Elliot, Sarah Adams, Cecil Alexander en Frances Havergal in Engeland, en Mary Lathbury, Anna Warner, Harriet Beecher Stowe, Phoebe Cary, Fanny Crosby en vele andere in Amerika. Zij maakten vele van de mooiste van den schat van Christelijke liederen, welke wij thans bezitten.

De liederenschat van kerk, Evangelisatie en Leger des Heils zou heel wat armer zijn, indien deze toegewijde vrouwen niet met het haar door God toevertrouwde talent gewoekerd hadden. Charlotte Elliot was de voorlooperster van een lange rij van dichters. Na haar komt Sarah Adams, de dichteres van een van de mooiste gewijde liederen, ooit aan de wereld gegeven en misschien het mooiste, dat ooit door een vrouw werd gedicht:

„Nader, mijn God, bij U!”

Sarah Flower werd op 22 Februari 1805 te Harlow in Engeland geboren. Zij was de dochter van Benjamin Flower, den Hoofd-redacteur van de „Cambridge Intelligencer”. Toen Sarah 5 jaar oud was, stierf haar moeder. In 1834 huwde zij met John Bridges Adams, een ingenieur, en vestigde zich in Londen. Haar gezondheid werd ernstig aangetast, doordat zij haar zuster, die aan tuberculose leed, verpleegde.

NADER MIJN GOD BIJ U

DOOR

SARAH ADAMS

Nader, mijn God, bij U!
U naderbij,
Zij ook de weg daartoe
Een kruis voor mij!
Wat dan mijn toekomst zij,
U nader, naderbij!
Nader, mijn God, bij U,
U naderbij!

Schoon op mijn pelgrimspad
De zon verdwijnt,
Rustplaats voor 't moede hoofd
Een steen moog' zijn,
In U verheug ik mij;
Breng mij U naderbij!
Nader, mijn God, bij U,
U naderbij!

Zoo voert mij iedre tred
Nader bij huis,
Al wat Gij mij bereidt,
Voorspoed of kruis.
Englen, zij nooden mij
U nader, naderbij.
Nader, mijn God, bij U,
U naderbij!

Dan, als de morgen daagt,
Wekt mij Uw mond;
Uw vriendlijk aangezicht
Vreugde verkonkt!
Ja, iedre nacht brengt mij
U nader, naderbij!
Nader, mijn God, bij U,
U naderbij!

Deze zuster overleed in 1846 en nog geen twee jaar daarna was Sarah haar in den dood gevolgd.

Haar mooiste lied werd in 1840 gedicht en werd in het daaropvolgende jaar gepubliceerd in een liederenbundel, uitgegeven door Ds. William Johnson Fox, een Hernhutter predikant.

Dit lied was het lievelingslied van den vermoorden president der Vereenigde Staten, William McKinley. Toen hij stervende was, hoorde de geneesheer, die hem behandelde, hem prevelen:

„Nader, mijn God, bij U!
U naderbij,
Zij ook de weg daartoe
Een kruis voor mij!”

De melodie, die voor dit lied gecomponeerd werd, heeft er veel toe bijgedragen, dat het zoo populair werd. De componist er van is Dr. Mason. Aan de melodie is de naam „Bethanië” gegeven.

„Het „Nader, mijn God, bij U” werd voor het eerst gezongen door een groep zeer bekende artisten, bij gelegenheid van een jubileumfeest in Boston, in 1872. De grijze componist was er bij tegenwoordig geweest, maar stierf een paar weken daarna. Het lied maakte diepen indruk op de groote vergadering.

Een reiziger, die het Heilige Land bezocht, vertelt van zijn bezoek aan de plaats, waar Jacob den droom moet hebben gedroomd van den ladder, die tot aan den Hemel reikte. Hij zegt: „Onder die schare, die daar stond, was er niet een, die niet op een of andere wijze deel had aan het „ladder-visioen”, dat Jacob had en het zal dus u niet verwonderen, dat wij in zulk een stemming verkeerden, dat opeens, zonder dat iemand daartoe een voorstel had gedaan, wij in diepen ootmoed en aanbidding zongen: „Nader, mijn God, bij U!” Wie kan zeggen, dat, terwijl wij zacht die diepgevoelde woorden zon-

gen, Jacobs visioen niet het onze werd?”

Tijdens een overstrooming in Johnstown, in Amerika, had het volgende aandoenlijke voorval plaats. In de brokstukken van een gederailleerden trein zat een zendelinge, die op weg was naar haar zendingspost, bekneld tusschen twee banken. Ofschoon velen in de nabijheid waren, kon niemand haar door het opkomende water bereiken, om haar hulp te bieden. Het water steeg met groote snelheid en even zeker naderde haar einde. Men zag dat zij bad — en toen hoorde men van haar lippen het lied: „Nader, mijn God, bij U.” Voordat de laatste woorden van het lied konden gehoord worden, zweeg haar stem voor altijd.

Wijlen koning Eduard van Engeland placht te zeggen, dat onder de ernstige liederen er geen een was, dat meer tot het hart sprak. Toen de koning overleden was, werd aan het Muziek-korps van het Leger des Heils — Korps Regent Hall, te Londen, gevraagd, om op het plein voor het koninklijk paleis, waarin het stoffelijk overschot van den koning lag opgebaard, deze mooie melodie te spelen.

De schipbreuk van de machtige „Titanic” in den Atlantischen Oceaan zullen velen zich nog wel herinneren. Toen de boot zonk, begon het scheepsmuziekkorps te spelen: „Nader, mijn God, bij U”. De muzikanten speelden, totdat een groot gejammer werd gehoord. Een machtige golf deed het schip in de diepte verdwijnen en de muzikanten en honderden met hen waren heengegaan om hun God te ontmoeten.

Brigadier R. RODDA, U.S.A.

„Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch eenig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere”.

Rom. 8 : 38-39.

Twee van onze officieren treden uit den actieven dienst om van een welverdiende rust te gaan genieten.

MAJOOR M. BIRKHOFF.

Majoor Birkhoff is immer een van de stillen in den lande geweest, doch van wie niettemin een groote invloed uitging en die in alle plaatsen, waar zij voor God in dienst van het Leger des Heils arbeidde rijken, eeuwigen zegen heeft verspreid.

Zij begon haar loopbaan in 1907 en op enkele maanden na was zij in Holland werkzaam in de Slumposten. In deze arme buurten, waar de zonde en haar gevolgen welig tierden, was zij bekend en bemind en heeft zij menigeen voor Christus gewonnen door haar zachtmoedigheid en liefde.

Op 30 Juli 1916 arriveerde zij in Ned.-Indië, waar zij werd aangesteld in het Vrouwen Maatschappelijk Werk. Ook op de Bedelaarskolonie te Boegangan en de Lepra-kolonie te Pelantoengan liggen haar voetstappen, doch vele jaren bracht zij door als assistente in ons ziekenhuis te Soerabaja, waar zij niet alleen een groote hulp was, doch waar zij vooral voor de inheemsche patiënten tot grooten geestelijken steun was. Zonder eenigen ophef ging zij na volbrachten arbeid de zalen rond om van Jezus' liefde te vertellen. Majoor Birkhoff zal niet licht vergeten worden door hen, die met haar in nauwer contact kwamen!

Vanuit de Bedelaars-kolonie te Kasijan ging zij met Europeesch verlof en nu zij haar taak heeft neergelegd om van haar familieleden en haar rust te gaan genieten, wenschen wij haar ook verder Gods bijzondere zegen toe!

MAJOOR G. O. CORNELIUS.

Bijna haar geheele loopbaan als heilsofficier heeft de Majoor doorgebracht in Ned.-Indië. Op 8 Juni 1908 arriveerde zij op Java. Vele en verschillende aanstellingen zijn in den loop der jaren door haar bekleed. Wij willen volstaan met slechts enkele te noemen. Meestens lag haar arbeid onder vrouwen, meisjes en kinderen. Zoo voerde zij o.a. het bevel over het Meisjeshuis te Batavia, het Javaansche kinderhuis te Djokja, de Europeesche kinderhuizen te Bandoeng en Salatiga, waar ze overal met energie en ijver de aan haar zorg toevertrouwde jonge menschen hielp en leidde. Ook korpswerk werd haar toegewezen, evenals het bevel over een onzer Sociaal-tehuizen in Batavia. Den laatsten tijd was de Majoor werkzaam in de Werkcentrale, waar zij met de huishouding belast was. Vandaaruit vertrok zij voor de vierde maal met Europeesch verlof naar haar vaderland, waar zij nu verder temidden van haar familieleden, naar wij hopen nog menig gelukkig jaar zal doorbrengen.

Ook Majoor Cornelius wenschen wij Gods zegen toe op den verderen levensweg!

EEN BELOFTE GODS.

„Alzoo zegt de Heere, uw Verlosser, de Heilige Israëls: Ik ben de Heere, uw God, Die u leert wat nut is, Die u leidt op den weg, dien gij gaan moet.

Och, dat gij naar Mijne geboden geluisterd hadt! zoo zou uw vrede geweest zijn als eene rivier, en uwe gerechtigheid als de golven der zee.

Want Ik ben de Heere, uw God, die de zee klieft, dat hare golven bruisen; Heere der heirscharen is Mijn naam.

En Ik leg Mijne woorden in uwen mond en bedek u onder de schaduw Mijner hand; om den hemel te planten en om de aarde te gronden en om te zeggen tot Zion: Gij zijt Mijn volk.

Want de aarde zal vervuld worden, dat zij de heerlijkheid des Heeren bekenne, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken”.

Een nieuwe Bedelaars-kolonie geopend te Palimanan in het Cheribonsche.

Onder groote belangstelling van de zijde van het Europeesch en inheemsch bestuur van de residentie Cheribon, vond op 1 September j.l. des middags om 12 uur, de opening plaats van bovengenoemde kolonie, waarvan het beheer werd toevertrouwd aan het Leger des Heils.

Wij merkten onder de aanwezige autoriteiten op: den heer Van der Capellen, resident van Cheribon en eere-voorzitter van de stichting; den heer Van Hecking Colenbrander, ass. resident van Madjalengka; den heer Van Leeuwen, controleur-afdelings-secretaris; de regenten van Cheribon, Koeningan en Madjalengka; den heer Scheffer, burgemeester van Cheribon en secretaris der stichting; den hoofd-ingenieur te Winkel; den residentie-arts, dr.

Resident Van der Capellen hield de openingsrede en droeg de kolonie aan het Leger des Heils over.

Abdulpatah, en voorts vele leden van den Cheribonschen regentschapsraad. Vele van deze heeren waren ook vergezeld van hun dames.

De Chef-Secretaris en mevrouw Ridsdel, Lt.-Kolonel Lebbink en Majoor Ramaker waren aanwezig om namens het Leger des Heils het beheer dezer kolonie voor onze organisatie te aanvaarden.

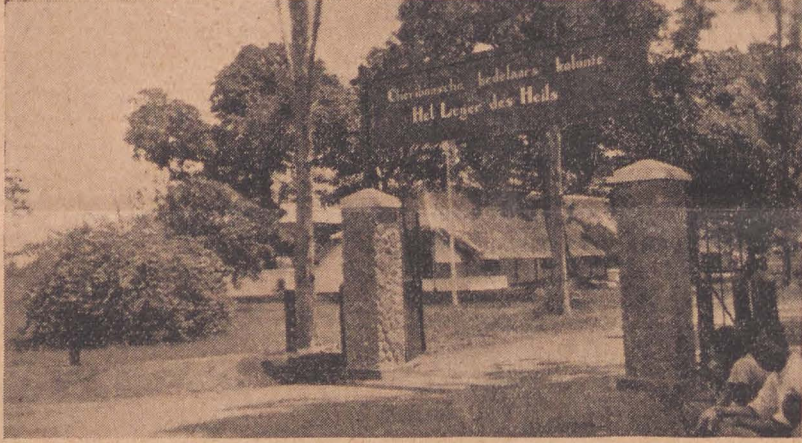
In de voorgalerij van de beheerderswoning werd de openingsplechtigheid gehouden, die op de bekende Leger des Heilswijze werd begonnen met ons mooie lied: „Komt, laat ons zingen al te zaam: God is goed!” waarna Lt.-Kolonel Lebbink vooringing in het gebed.

De Chef-Secretaris bij wie de algemeene leiding berustte gaf daarop onmiddellijk het woord aan den voorzitter der stichting, den

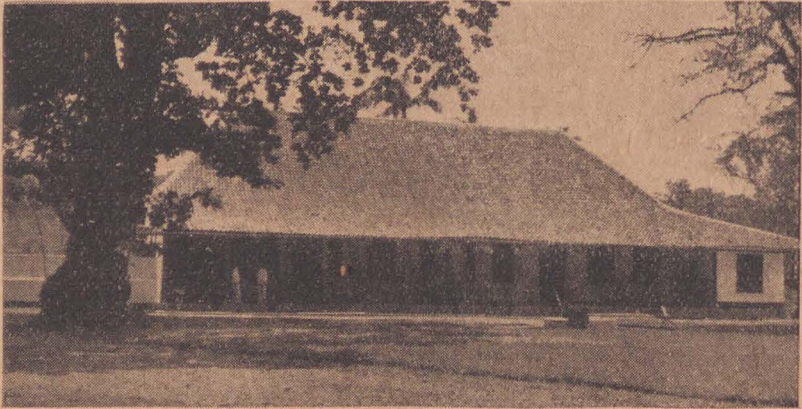
heer Van Hecking Colenbrander, die in een korte toespraak den aanwezigen welkom heette, daarna den resident verzoekende tot de officieele opening te willen overgaan.

De heer Van der Capellen gaf in zijn openingsrede een uiteenzetting van de wordingsgeschiedenis der te openen kolonie, daarbij releveerende dat het oorspronkelijk initiatief daartoe is uitgegaan van den regent van Cheribon. In de thans tot stand gekomen kolonie is de geheele residentie Cheribon betrokken, zoodat in alle vier de regentschappen de bestrijding van het bedelkwaad nu kan worden aangevangen. De resident maakte met waardeering melding van den gezonden financieelen basis, welke voor deze inrichting werd verkregen, waarin ook de regent van Cheribon een ruim aandeel heeft gehad. Voor de hulp en steun verkregen van den hoofd-ingenieur te Winkel, tot het geschikt maken van de gebouwen, waarvan het gebruik werd afgestaan aan de stichting, was spreker zeer erkentelijk. Tenslotte gaf de heer Van der Capellen nog een uiteenzetting van de redenen, welke geleid hebben tot het zoeken van samenwerking met het Leger des Heils en dankte voor de bereidheid, om het beheer der nieuwe instelling op zich te willen nemen. Met een woord van dank aan het bestuur der stichting en met het uitspreken van zijn beste wenschen voor een voorspoedigen en vruchtbaren arbeid, eindigde spreker zijn rede.

De regent van Cheribon, hierop in het

Een kijkje op de nieuwe kolonie. Boven: de Ingang beneden: het hoofdegebouw

In Boegangan en Kasijan, waar het Leger des Heils eveneens een kolonie heeft voor zieke en behoeftige inheemschen, werden gedurende 1938: 1351 menschen verpleegd met 34203 verpleegdagen.

Maleisch het woord nemende, gaf uiting aan zijn ingenomenheid met de tot standkoming dezer instelling, waardoor daadwerkelijk iets kan worden gedaan voor de armsten onder de armen, voor wie een andere wijze van hulpverlening zeer moeilijk bleek te zijn. Ook deze spreker wenschte Gods zegen op den hier te verrichten arbeid.

Daarop nam de Chef-Secretaris het woord en dankte de sprekers voor hun waardeerende woorden. In opdracht van den Territoriaal Kommandant, Kolonel Beekhuis, aanvaardde hij het beheer dezer kolonie. De Kolonel gaf verder een beknopte uiteenzetting van het werk door het Leger des Heils hier te lande sedert 1901 onder bedelaars en zieke zwervers verricht en gaf een aantal belangwekkende cijfers betreffende de inrichtingen te Boegangan en Kasijan-Lor. Hierop werden de beheerders der kolonie, Majoor en mevrouw Nelwan, door den Kolonel aan de aanwezigen voorgesteld.

Tot slot werd gezamenlijk gezongen: „Grijp toch de kansen door God u gegeven”, waarna deze openingsplechtigheid door Majoor Ramaker met dankgebed gesloten werd.

Bij den rondgang over het gedeelte der nieuwe kolonie, hetwelk reeds voor de ontvangst van zieke en behoeftige inheemschen in gereedheid was gebracht, bleek hoe geschikt deze gebouwen voor de nieuwe taak zullen zijn. Met belangstelling werd van een en ander kennis genomen, wat mede bleek uit het feit, dat onder het genot van een koelen drank, nog geruimen tijd groepjes met elkaar dit nieuwe sociale werk stonden te bespreken. De eerste bedelaars zijn reeds opgenomen en spoedig zullen zeker meerdere volgen.

DE NIEUWE GENERAAL V

Juist nadat het September-nummer werd een telegram vanuit Londen o waarnaar met spanning was uitgezonden, gaven wij toch gaarne de letterlijke b

„Commissioner Carpenter ge meerderheid (2/3) van stemmen. ben den nieuwen Generaal eenste en legden een belofte van trouw gevoel van diepe afhankelijkheid ding aan het groote doel van h wereld. God zegene onzen nieu

Commissioner Carpenter, die op 1 aanvaarden, is geboortig van Australië, ervaren leider; van verschillende De leiding gehad, en voorts is hij Chef-S toriaal Leider van Zuid-Amerika Oost ling is Leider van Canada.

Mevrouw Carpenter is een begaafde er van haar hand verschenen, zoowel als andere literatuur.

In een persoonlijke brief, ontvangt sprekt deze met zeer hooge waardeer. De Kolonel zegt o.m.: „Hij is eer een bekwaam schrijver en een goed lei voor de zitting van den Hoogen Raad en had Kolonel Beekhuis het voorre houden als Commissioner Carpenter. I naderbij te leeren kennen in d i ge eenige pretentie was hij vriendelijk, v

Onnoodig te zeggen, dat ook het I den nieuwen Generaal van harte well van onze wereldorganisatie. Moge G zijn taak aanvaardt, Zijn bijzonderen ze tijden kracht en genade geven het He

Van Generaal Evageline Boeth w Generaal bekend gemaakt werd, een officieren en heilssoldaten over de geh weergeven.

„De verkiezing van Commiss van Generaal kunnen wij beschu gebeden der Heilssoldaten en een vrouwen, die deel uitmaken geworden door onzen oversten I

Commissioner Carpenter, die in verschillende deelen van de we en onverschrokken moed, hiervan meene voldoening, waarmede n voor een deel toe te schrijven mevrouw Carpenter toedraagt. gaven en bekwaamheden en h getrouw terzijde gestaan.

Den nieuwen Generaal heb i van den steun en bijstand van o verzekerd. Tevens heb ik hem v die het Leger over de gansche w zal worden, en het is mijn bed onder mijn leiderschap, door G voortgezet, niettegenstaande de kunnen belemmeren. Laten allen bidden, dat de zegeningen aller duizendmaal vermenigvuldigd zu

GOD ZEGENE ONZEN NIEUWEN GEN

GEESTELIJK KAPITAAL

HET is geen bewijs van welvaart, wanneer er op de banken veel dood kapitaal ligt opgeborgen. Kapitaal, dat geen rente opbrengt. We zullen allen zeker ernaar trachten, dat we van ons geld, onverschillig of het veel of weinig is, de hoogst mogelijke rente innen.

En toch durf ik u te vragen: Zijt ge er zoo zeker van, dat ook gij niet ergens dood kapitaal houdt opgetast? O neen, niet op een bank of in uw spaarpot of, zooals vroeger, in een oude kous. Dat is uit den tijd. Ik bedoel: kapitaal van een ander soort. Van een ander gehalte.

Als we lezen, hoeveel tijd sommige vrouwen doorbrengen in schoonheidssalons; hoeveel geld ze besteden en hoeveel pijn ze soms lijden, om toch maar die leelijke rimpels en kraaienpootjes, deze bewijzen van een, naderenden of reeds genaderden ouderdom, weg te laten werken, dan halen we onze schouders op over zooveel dwaasheid. Dan zeggen we wellicht: rimpels en lijnen zijn

het schrift, dat het leven schreef op een menschengelaat. Een oud mensch, die dit schrift mist, heeft niet echt geleefd.

Wanneer nu, bij de een sterker dan bij den ander, onze levenservaring en onze levenswijsheid van ons gezicht valt af te lezen, dan kunnen we toch zeker wel aannemen, dat er ook een minder zichtbaar schrift bestaat, dat deze ervaringen opsomt. Een schrift, geschreven, ingegrift vaak, in ons hart, in ons geheugen, in onze ziel. Dat schrift is de besomming van ons geestelijk kapitaal. Van onzen overvloed of van ons tekort.

We weten daar allen wel iets van. In onze stille oogenblikken (zijn die er nog?) maken we soms voor ons zelf de rekening op. Deze en die jeugd-ir-druk, — dit of dat onrecht, — dit of dat verkeerd begrip, hebben meegewolpen, om mij te maken tot wat ik ben.

Ieder leven kent zijn dagen, waarin ook het schijnbaar half-uitgewischte schrift weer duidelijk leesbaar wordt. Alsof de een of andere chemische reactie plots te voorschijn

riep wat niet meer te zien viel. Alleen — het is geen chemische reactie, doch een geestelijke.

We werken ook wel op de een of andere manier met dat kapitaal aan indrukken en ervaringen, dat we verkregen. Want ieder gezin in het leven heeft zijn invloedssfeer. De vraag is maar, of we er bewust mee handelen. Dan wel, of wij het kapitaal, dat we in handen kregen, maakten tot dood kapitaal. We kijken er wel af en toe eens naar; we tellen het voor ons zelf en zijn tevreden of ontstemd, — maar — we helpen er niemand mee. En daarvoor dient kapitaal toch.

Laten we een paar geldstukken van dat geestelijk kapitaal eens nader bekijken. Haast ieder, die een beetje over zielkunde las, weet, dat men aan de prilste jeugd-indrukken zeer groote waarde heeft toe te kennen. In onze jeugd is dus van ons geestelijk kapitaal het begin in ons bezit gekomen. Wellicht is het een waardevol bezit. Een blijde jeugd; liefhebbende, begrijpende ouders; broers en zusters; vriendjes; onze eerste indrukken bovenal van God.

(vervolg pag. 5 kol. 2)

AN HET LEGER DES HEILS COMMISSIONER GEORGE L. CARPENTER

Hierbij geven wij onzen lezers een aardig kiekje van den nieuwen Generaal in gesprek met onzen leider, Kolonel Beekhuis te Clapton - Londen. Tusschen de zittingen van den Hoogen Raad in, konden de leden zich verpoezen in den kleinen tuin.

van de Strijdkreet van de pers was, ontvangen, ons het nieuws meldende, n. Ofschoon reeds algemeen bekend, godschap hierbij weer :

gekozen tot Generaal met een absolute De leden van den Hoogen Raad hebben hun gelukwensen aangeboden aan hem af. Zij gaven uiting aan hun van God en vernieuwden hun toewijding aan het Leger des Heils: De redding der wijnen Generaal!" De President.

November a.s. het Generaalschap zal worden en werd Officier in 1892. Hij is een departementen op I. H. K. heeft hij de Secretaris van Oost-Australië en Territoriaal geweest. Zijn tegenwoordige aanstel-

schrijfster; verschillende boeken zijn levensbeschrijvingen van Officieren

van onzen leider, Kolonel Beekhuis, omringing over den nieuw gekozen Generaal. Voudig goed man, een beslist Christen, der. Gedurende het verblijf in Londen logeerden de leden allen in Clapton dicht in denzelfden vleugel verblijf te Hierdoor had hij gelegenheid hem van wonen dagelijkschen omgang. Zonder voorkomend en behulpzaam in alles."

Leger des Heils in Nederlandsch-Indië kom heet als de Internationale Leider had hem als hij D. V. op 1 November tegen schenken en hem in deze bewogen vluchtsschip veilig en tactvol te besturen!

werd, nadat de naam van den nieuwen boodschap ontvangen, gericht tot alle eele wereld, welke wij hierbij vertaald

Commissioner George Carpenter tot de positie kunnen als een direct antwoord op de onbetwistbaar bewijs, dat de mannen van den Hoogen Raad, geleid zijn leidsman.

lange jaren van ervaring heeft gehad wereld, is een man van groote toewijding kan ik persoonlijk spreken. De algemeen zijn verkiezing heeft begroet, is aan de groote achting, die men ook Zij is iemand met groote geestelijke heeft den Commissioner al die jaren

van mijn voortdurend gebed, alsook de strijdende krachten van het Leger, verzekerd, dat de loyale medewerking, wereld mij heeft gegeven, ook zijn deel te, dat de vooruitgang, die het Leger es genade, heeft gemaakt, zal worden hindernissen, die onzen weg zouden die onze geliefde Legerylag volgen, mede wij als volk gezegend zijn, nog len worden. UW GENERAAL".

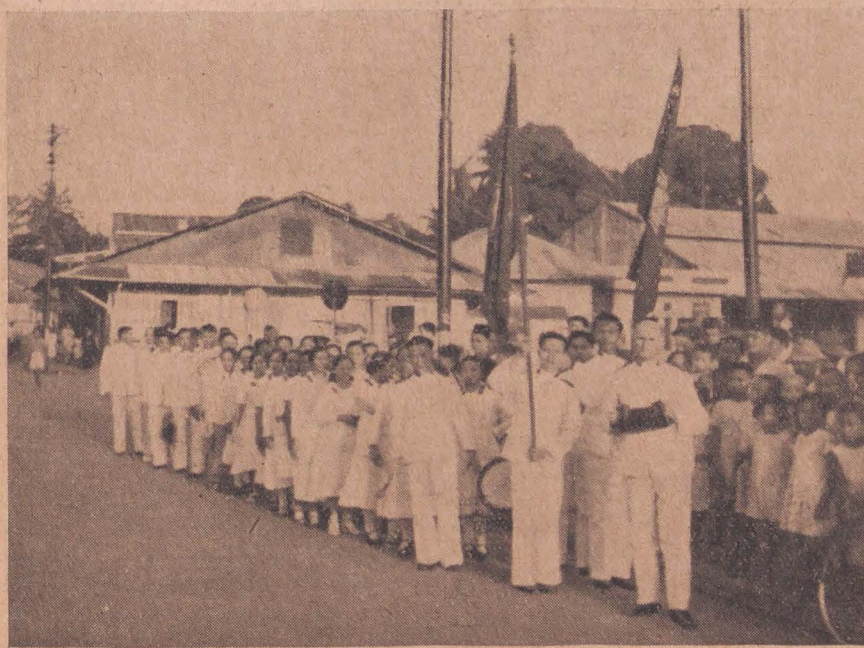
RAAL EN MEVROUW CARPENTER!

OP Maandag 21 September was de groote feestdag voor het Militair-tehuis aan de Niasstraat te Bandoeng. Het was toen n.l. 25 jaar geleden, dat met den arbeid onder militairen in Bandoeng begonnen werd door onze organisatie en deze gebeurtenis is niet onopgemerkt voorbijgegaan. Het huis was gezellig versierd; de intieme feestelijkheden voor bezoekers en tijdelijke gasten waren reeds tevoren begonnen. Adjudant en mevrouw Barteling hebben hun jongens een echt feest bereid, waaraan door allen op hartelijke wijze is meegewerkt. De mooie lamp en verschillende andere geschenken aan het huis, zoowel als de hulp der dames bij het serveeren van verfrisschingen, etc. op den feestavond, werd op grooten prijs gesteld.

Des-avonds was een groote schare belangstellenden tezamen gekomen om de herdenkingssamenkomst bij te wonen, welke onder leiding stond van den Chef-Secretaris. Verschillende Leger-autoriteiten waren tegenwoordig, waarvan wij o.a. noemen den plaatselijk commandant, kapitein Schillmöller, en den legerpredikant ds. Van Duinen. Ook van de zijde der onderofficieren en mindere militairen was veel belangstelling voor dezen avond. Mevrouw Kolonel Beekhuis, mevr. Lt. Kolonel Ridsdel en verschillende officieren uit Bandoeng waren mede tegenwoordig.

Met een danklied werd begonnen, waarna de beheerder van het tehuis, Adjudant Barteling, in gebed het samenzijn aan God opdroeg. Mevrouw Ridsdel las daarna een lofspalm voor en Kapitein Sprokkereef zong een solo. De Chef-Secretaris nam nu het woord en gaf een terugblik op den arbeid in dit tehuis verricht gedurende de afgelopen 25 jaar, eveneens memoreerende den algemeenen soortgelijken arbeid van het Leger des Heils in Ned.-Indië. Sprekende cijfers illustreerden dit verslag.

Daarop was het Majoor Ramaker, die een gelegenheid kreeg iets te vertellen uit eigen ervaring over den grooten zegen, welke van een Christelijk militair-tehuis kan uitgaan. Met overtuiging en zegen toonde de Majoor

Bij gelegenheid van de aankomst der nieuwe Kadet-officieren in Menado werden bijzonderesamenkomsten gehouden. Brigadier Brandt met zijn dappere schare op weg naar de openluchtsamenkomst.

(vervolg van pag. 4 kol. 3)

Misschien ook is het een kapitaal, dat in droefheid werd verkregen en in bitterheid werd bewaard. Het onbegrepen kind is geen zeldzaamheid. Verkeerde verhoudingen thuis drukken het merkteeken in de kinderziel; kameraadjes doen armoede vaak gevoelen als schande. Twee soorten geestelijk kapitaal. Doch beide kapitaal, waarmee we handelen kunnen. Wat deden we er mee?

Het gelukkige kind groeide misschien op tot een mensch, die al de goede gaven van het leven voor zichzelf verzamelt als een hem toekomend recht. Misschien is hij er af en toe dankbaar voor; wellicht ook denkt hij: ik moest rijker zijn. Hij komt met zijn gedachten niet verder dan zichzelf. Dood kapitaal.

De mensch met de minder-gelukkige jeugd maakt het leven (of God) een verwijt van wat hem werd onthouden en van hetgeen hem werd aangedaan. Ook hij komt niet verder dan gedachten aan eigen treurig lot. Alweer: dood kapitaal.

Nu het andere. De mensch met de geluk-

HET MILITAIR-TEHUIS IN BANDOENG viert zijn 25-jarig jubileum.

De Chef-Secretaris leidt de feestelijke Jubileum-herdenking.

aan, hoe de toestanden, voor den militair in den loop der jaren verbeterd zijn, hoe een vriendenhand naar de jongens wordt uitgestoken en hun de gelegenheid gegeven wordt allen moreelen steun, dien zij noodig mochten hebben te ontvangen ook in de tehuizen van het Leger des Heils.

Het zangkoor van de Luchtvaart-afdeeling zong daarop het mooie lied: „Gelukkig is het land", waarna de Legerpredikant de aarwezigen toesprak. Reeds dadelijk wist hij de volle aandacht van zijn gehoor te boeien en

ds. Van Duinen hem. Spreker wees nog even op het feit, dat velen een verkeerde visie hebben op den arbeid van het Leger des Heils ook in de militair-tehuizen, doch hij was er tevens van verzekerd, dat bij nadere kennismaking de opinie totaal veranderen zou. Ook het diepere woord over den moreelen steun, welke ieder mensch noodig heeft en de krachtige hand in tijden van nood zoo onontbeerlijk, ontbrak niet en de groote menschenkennis, welke spreker in zijn toespraak aan den dag legde, deed het woord

Bezoekers en gasten van het Militair tehuis in Bandoeng, gekiekt op de stoep van het Tehuis, gedurende de Jubileum-dagen.

deze te behouden gedurende het volgende kwartier. Hij begon met zijn waardeering uit te spreken voor de militair-tehuizen van het Leger des Heils en wel in het bijzonder om de sfeer, welke daar heerscht. De figuur van den Stichter, William Booth, strekte spreker tot voorbeeld van den geest, die ook in zijn officieren en soldaten behoort te heerschen en door hem ook aangetroffen was. Een voorbeeld van godsvrucht, doch ook van energie en praktische naastenliefde. „Een held" noemde

met graagte aanhooren en.....aannemen.

De noodzakelijkheid aan God de eerste en grootste plaats te geven in het leven, werd duidelijk naar voren gebracht.

Met dankgebed werd na de rede van den Legerpredikant gesloten en werd in gezellig samenzijn de verdere avond doorgebracht. Er was ruim gezorgd voor den inwendigen mensch, waarbij verschillende firma's hun spontane medewerking hadden gegeven.

een vriendelijk woord, een vriendelijke daad. Kapitaal, dat rente opbrengt. Dat anderen tot zegen is.

Ook de mensch met de bedorven jeugd wordt verantwoordelijk voor andere levens. Jonge levens misschien. Hij weet, welke verdragende gevolgen fouten en een verkeerd begrip kunnen hebben. Hij tracht die te vermijden. Hij tracht te begrijpen. Hij is bovenal bang om een gevoelige ziel te kwetsen. Het in bitterheid verkregen kapitaal draagt niet minder heerlijke vruchten voor anderen, dan het in vreugde ontvangene.

Ieder zwaar leed, iedere diepe vreugde, die op onzer levensweg ons deel worden, laten hun merkteeken achter. Zij vergrooten ons geestelijk kapitaal. Zij vergrooten ook onze verantwoordelijkheid. Want het is niet alleen het leven, dat zijn teekenen grift. Achter en boven het leven staat God. Hij geeft ons niet alleen bij onze geboorte de talenten mee, waarmee we te handelen hebben. Hij ook is het, die ons geestelijk bezit vermeerdert. Een vreugdevol bezit bij den één; in bitterheid genomen door den ander; bij de meesten een vermenging van deze twee. En Hij ook is het, die ons eenmaal rekenschap zal afvragen van dit ons geestelijk kapitaal. Wat deden wij er mee? Bleef het dood kapitaal? Louter eigen bezit? Of gaven we het uit ten bate van anderen?

J. M. W.-W.

„Timothéus".

TIEN GOEDE REGELS VOOR ZAKENMENSCHEN.

- Heb hoogachting voor uw chef. Elk lichaam heeft een hoofd.
- Heb vertrouwen in uzelf; maak uzelf „fit" voor uw taak.
- Laat er harmonie zijn in uw werk, laat de zonneschijn er door heen trekken.
- Verricht elken dag allereerst de moeilijkste taak, een gemakkelijke taak is een ontspanning.
- Wees niet bang voor critiek; becritisceer uzelf dikwijls.
- Verheug u over het welslagen van uw collega; bestudeer zijn methoden.
- Laat u niet misleiden door antipathiën.
- Wees enthousiast — het werkt aanstekelijk.
- Koester nooit de gedachte, dat welslagen alleen maar beteekent: veel geld verdienen.
- Wees billijk en doe minstens elken dag één goede daad.

BATAVIA-MEISJESHUIS.

Op Dinsdag 5 September hadden wij het groote voorrecht om Brigadier Stewart in ons midden te hebben, teneinde afscheid van ons te nemen voor haar vertrek naar Europa. Vele buitenmeisjes waren opgekomen om voor het laatst de Brigadier te zien en te hooren. Met veel vreugde en dankbaarheid zullen officieren en meisjes aan haar terug denken in de toekomst, want vele zegeningen en rijke lessen zijn door de Brigadier tot ons gekomen. Geve de Heer haar een veiligen overtocht en een rustig genieten van haar pensioen!

Zondag 10 September was de dag, waarnaar acht van onze meisjes reeds lang hadden uitgezien. Dien dag hadden wij n.l. het voorrecht mevrouw Lt. Kolonel Ridsdel in ons midden te hebben en in de morgensamenkomst had de opdrachtsplechtigheid plaats van zes van onze lieve kleintjes. Het was een ontroerend moment, toen de zes jonge moeders naar voren kwamen om haar kleinen aan God op te dragen. In de avondsamenkomst waren ook vele buitenmeisjes opgekomen om mede te genieten en een zegen te ontvangen voor het eigen hart. Twee van de meisjes hadden te kennen gegeven, dat zij gaarne heilssoldaat wilden worden en God wilden dienen. Beiden getuigden daarvan dien avond. „Ziet Ik maak alle dingen nieuw”, was de boodschap, waarmede mevrouw Ridsdel tot ons kwam. Een der meisjes deed in het openbaar de goede keuze. God helpe al deze jonge menschen om trouw te blijven aan hun beloften! G. S.

PEKALONGAN.

Gaarne maken wij melding van het uitstapje, dat door het Jeugdkorps per prauw gemaakt werd naar een klappertuin in de buurt aan de zeekust. Terwijl de vlag in den wind wapperde, zongen de jonge „reizigers” uit volle borst de Legerkoren en schoolversjes. Anderhalf uur duurde de tocht, doch het verveelde ons absoluut niet! Spoedig nadat de prauw de bestemming bereikt had, waren de kinderen aan wal gesprongen en den tuin ingehold. Eerst werd gezorgd voor een koelen drank en daarna begon de pret. Allerlei spelen werden uitgevoerd, vooral het kasti-spel vond grooten bijval. Na een uurtje deed de honger zich gelden, doch daarop was gerekend en flinke voorraden lekkernijen werden verorberd.

Voor het naar huis gaan, werd eerst nog een korte samenkomst gehouden, die in deze mooie omgeving dubbel tot de jonge harten sprak. Terwijl het duister reeds begon te vallen, voer de prauw met haar kostbare lading weer huiswaarts en veilig keerden allen in de ouderlijke woning terug — moe maar voldaan.

Nog meer nieuws.

Ook maken wij nog melding van het bezoek van onzen nieuwen Divisie-officier, Brigadier Loois, die zeer goed bezochte samenkomsten in ons korps leidde. Voor haar vertrek naar Europa leidde ook mevrouw Majoor Poutiainen een bijeenkomst in Pekalongan. Er was een goede opkomst en Gods zegen werd rijkkelijk ervaren. Wij hebben groot geloof voor de Oogstfeestsamenkomsten!

Corr.

MANADO.

Nog een nagalm van de feestvreugde in verband met de geboorte van prinses Irene is gekomen uit de Minahassa en gaarne geven wij hiervan iets door. Een feestelijke bijeenkomst was belegd door Brigadier Brandt, waaraan een 200-tal volwassenen en kinderen deelnam. Ook de Controleur was in deze bijeenkomst tegenwoordig als vertegenwoordiger van den resident.

Met oranjebloemen en oranjedoek was aardige versiering aangebracht en door de kinderen werd een speciaal vervaardigd lied gezongen. De behandelde tekst uit Gods woord, toepasselijk op het mooie voorbeeld van Godsvrucht en liefde in ons Vorstelijk Huis, bracht veel zegen. Het was een goed samenzijn, dat de band onderling en met ons Vorstehuis versterkte.

Laat ons sober zijn in onze stoffelijke behoeften, en voornaam in onze geestelijke behoeften.

DE CHEF-SECRETARIS BIJGESTAAN DOOR MEVROUW Lt.-KOLONEL RIDSDDEL

leidt de afscheidssamenkomst van BRIGADIER STEWART EN MEVR. MAJoor POUTIAINEN IN BANDOENG I.

BOVENGENOEMDE samenkomst had plaats op Zondagavond 3 September. Het was de Oogstfeest-Zondag en de morgenbijeekomst werd gewijd aan de Oogstfeestgedachte. Ook deze bijzonderheid stond onder leiding van Lt. Kolonel en mevrouw Ridsdel. De zaal was keurig versierd en alles getuigde van het goede, dat God geschonken had. Nadat mevrouw Ridsdel Ps. 91 voorgelezen had, sprak mevrouw Kolonel Beekhuis en drong er op aan de kansen aan te grijpen, die God geeft, omdat de tijd tot oogsten NU is. Kolonel Ridsdel wees er in zijn toespraak op, dat de velden wit waren om te oogsten en aan de Christenen de taak is, de hand aan den ploeg te slaan en trouwe arbeiders te zijn.

Des avonds was het vaarwel van de bovengenoemde officieren. De Kolonel memoreerde in zijn toespraak allereerst de algemeene bekendheid, die Brigadier Stewart in Ned-Indië had en dankte haar en ook mevrouw

Majoor Poutiainen voor den zegenrijken arbeid hier verricht. Onze leiders hopen laatst genoemde in Ned-Indië terug te zien! Nadat de kinderen van het Kinderhuis den scheidenden officieren de zegenbede hadden toegezongen, sprak Adjudante Wuite, de directrice van het Kinderhuis, een kort afscheidswoord. „Hoe komt het, dat wij de Brigadier zoo noode missen?” aldus de Adjudante. „Omdat zij den geest van liefde, geduld en zachtmoedigheid verspreidde. Haar voorbeeld van trouw en liefde zal nimmer vergeten worden”.

Daarna luisterden wij naar een woord van mevrouw Kolonel Beekhuis, die namens den Kommandant den hartelijken dank overbracht aan de beide officieren, die met zooveel toewijding haar taak hadden volbracht. „Gods goedertierenheid zal van U niet wijken”, was de belofte, welke zij den makkers mee gaf.

Ook Lt. Kolonel dr. Wille kreeg gelegen-

heid een afscheidswoord te spreken tot de Brigadier, die langen tijd met den dokter samenwerkte in Boegangan en het Ooglijders-Hospitaal. De Kolonel had de Brigadier leeren kennen als een goede Christin, trouw in haar arbeid en in blijde en droeve dagen altoos dezelfde.

De zangbrigade zong over den weg van God, die immer de beste is. De Brigadier staat nu op om te spreken en de grondtoon is dankbaarheid jegens God voor al het goede, dat Hij haar geschonken had.

Acht en twintig jaren heeft zij in het Leger voor Hem mogen arbeiden en het is moeilijk zich los te maken. Zij heeft in Gods kracht gezaaid en Hij zal zekerlijk Zijn wasdom geven. In dezen geest sprak de Brigadier, terwijl ze verder wees op den ernst des levens en de noodzaak vrucht te dragen voor de eeuwigheid. Vooral op de jonge menschen deed zij een krachtig beroep.

Ook mevrouw Poutiainen getuigde van de kracht en troost, welke zij gevonden had in haar Heer en Heiland gedurende de afgelopen jaren in Indië. Bij alle smart, die haar deel was, was er toch ook veel liefde. Onbevreesd gaat zij de toekomst tegemoet, wetend, dat God zal zorgen.

Tenslotte luisterden wij nog naar een korte toespraak naar aanleiding van Gods woord. Met welk een ernst en overtuiging gaf mevrouw Lt. Kolonel Ridsdel de boodschap door, die ze van God had ontvangen! Gods Geest werkte aan de harten en in de uitnodiging stonden vrijwillig twee jonge mannen op om bij Jezus rust te zoeken. Nadat Lt. Kolonel Lebbink met dankgebed had gesloten, werd het bekende Legervaarwielied gezongen. Het was een gezegende dag geweest en zeker onvergetelijk voor onze scheidende officieren!

M. H. S.

OENGARAN.

Met vreugde ontvingen wij het bericht, dat Brigadier Stewart voor haar vertrek naar Schotland nog enkele dagen bij ons zou komen, teneinde persoonlijk afscheid te nemen, alvorens Indië voor goed te verlaten.

Toen wij op Zondagavond 27 Augustus voor de vaarwelsamenkomst bijeenkwamen was alles klaar, om de Brigadier een waardig afscheid te geven. Na gebed en een inleidend woord werd een keurig programma afgewerkt. De kleintjes zongen hun versje, de groote meisjes deden een stokeoefening en ook de jongens hadden een aardig nummer gereed. Tot slot een geïmproviseerd kampvuur, verzorgd door den in wording zijnden Padvinderstroep.

Daarop sprak Adjudante Mensinga, die geruimen tijd onder leiding van de Brigadier gewerkt heeft. Met dankbaarheid gewaagde zij van den zegenrijken invloed, die van haar leven uitging. Ook den dank van de kinderen bracht de Adjudante over, vooral van degenen voor wie de Brigadier langen tijd een „moeder” was. De groote meisjes zongen daarna het mooie lied: „Er is op deez' aarde een Hand, die mij leidt.” Nu kwam de Brigadier aan het woord. Zij gaf uiting aan haar gevoelens door nogeens vol blijdschap te getuigen over de onpeilbare liefde en wondere leiding Gods, geopenbaard in haar leven. „Ik ga naar huis, mijn werk is gedaan”, zeide de Brigadier. Diep ontroerden deze woorden ons. Heerlijk, de loopbaan met zulk een rustige zekerheid te kunnen volbrengen. Majoor Hoffmann sprak daarna de Brigadier toe, na eerst met al haar officieren een vol saluut aan de Brigadier gebracht te hebben. Aan de hand van Gods Woord wierp zij een terugblik op het verleden en vatte alles tezamen in het woord „Eben Haezer”, dat alles vertolkte. Voor de toekomst gaf zij de Brigadier het woord mee: „Laat ons Zijn aangezicht tegemoet gaan”. In het gebed werd nu de Brigadier den Heer opgedragen. Allen waren diep onder den indruk van dit ernstige oogenblik, want we gevoelden het: nu is het inderdaad het afscheid. Als dan het orgel inzet, zingen de kinderen, plechtig vol ernst:

„De Heere zeg'ne en behoede U
De Heer doe Zijn aanschijn over U lichten
En geve U vrede...”

Onze bede in deze woorden samengevat, vergezelt de Brigadier op haar verderen levensweg.

ANKRE.

De jongelui van Pekalongan op weg voor hun jaarlijksch uitstapje.

OOGSTFEEST IN KRENGSENG

onder leiding van den Chef-Secretaris en mevr. Ridsdel.

Wat een prachtig gezicht is het wanneer men door de velden gaat met het golvende gouden graan en bedenkt, dat het God, is Die Zijn zegen schonk op het werk van zoovele menschenhanden.

We zagen hoe de velden rijp waren voor den oogst en hoe de maaiers reeds met hun werk waren begonnen.

Zondag 17 September was een bijzondere dag voor Krengseng in verband met den oogst. De belangrijkheid van dezen dag werd nog verhoogd doordat de Chef-Secretaris en mevrouw Lt. Kolonel Ridsdel een bezoek brachten aan Krengseng. De Kolonels ontvingen een hartelijk welkom van Envoy en mevrouw Oey, en de korps-officiëren, de Kapiteins Sihono. De bezoekers — de Kolonels waren vergezeld door Brigadier en mevrouw Loois, Majoor Jennerström en enkele andere Officiëren — werden ook luide begroet door de scharen menschen langs den weg.

Des avonds werd een samenkomst gehouden; de opkomst toonde aan, dat er groote belangstelling voor bestond en het werd een echte Leger des Heils-bijeekomst. Deze werd geopend door Brigadier Loois en het was een genot de liederen van lof en dank aan God te hooren opklinken; de menschen van Krengseng zingen goed als ze gelukkig zijn! Nadat de Chef-Secretaris

enkele woorden had gesproken, daarbij zijn vreugde uitend dezen dag in Krengseng te mogen doorbrengen, vond de inzegening tot Heilssoldaat van drie makkers plaats. Dit is altijd een treffende plechtigheid en een belangrijk oogenblik in het leven van de betrokken makkers.

Mevrouw Lt. Kolonel Ridsdel sprak over opwassen en groeien in genade en kennis, zooals het graan zich ontplooit tot vollen wasdom. De zangbrigade zong het lied: „Geprezen zij des Heilands naam”, een zeer toepasselijk lied voor deze samenkomst.

Tenslotte behandelde de Chef-Secretaris een Bijbeltekst, daarbij vertaald door Envoy Oey. Hij bepaalde de gedachten bij de geestelijke dingen, aantoonend, dat zoo iemand in Christus is, hij een nieuw scep-sel is. We gelooven, dat zijn woorden een diepen en blijvenden indruk hebben gemaakt op de toehoorders. Toen de uitnodiging begon knielde een makker neer aan de zondaarsbank om zijn zonden te belijden; hij werd gevolgd door vele anderen. Tranen van berouw werden er geschreid en afvalligen keerden terug tot het eens verlaten pad. Het was reeds laat toen wij sloten, tenminste laat voor deze menschen, voor wie het al vroeg dag is, vooral in den Oogsttijd. Moge God Zijn rijken zegen doen rusten op onzen arbeid in Krengseng!

RADIO-UITZENDINGEN
NICRO-UITZENDING
over alle Westersche zenders
der N.I.R.O.M.

AVONDWIJDING
DINSDAG 17 OCTOBER a.s.
19.50 — 20.10 uur
KOLONEL A. C. BEEKHUIS
zal D. V. spreken over:
„De kracht des geloofs”.

MALANGSCHE RADIO VEREENIGING
26 OCTOBER a.s.

19.30 — 19.50 uur
Avondwijding te verzorgen door
ADJUDANT W. F. PALSTRA
Radio Vereeniging „Oost-Java” (Arvo)
24 OCTOBER
11.30 — 12. — uur
Uitzending voor zieken
te verzorgen door
Mevrouw Kapitein BOSCHMA.

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN

NATIONAAL HOOFDKWARTIER.

Gehuwd :

Kapitein Lodewijk J. Leimena, gekomen uit Malang op 25-2-1936.

met

Luitenant Martina Wairisal, in opleiding gekomen vanuit Makassar op 15-4-1936. te Bandoeng, op 20 September 1939.

Aanstellingen.

Adjutant K. Lippe* naar Hoofdkwartier, Financien Dept.

Kapitein J. de Bree* naar Soerabaja I (In bevel).

Luitenant Soehari naar Poerwonegoro.

Luitenant J. Wouthuyzen naar Semarang I.

Kdt. Luitenant T. Augustinus naar Poerworedjo.

Kdt. Luitenant Daenoeri naar Toeren.

Kdt. Luitenant M. E. Maulani naar Tegal.

Kdt. Helper S. B. Pandjaitan naar Bandoeng II.

A. C. BEEKHUIS
Terr. Kommandant.

Bandoeng, 21 September 1939.

Bevorderd tot Heerlijkheid :

Mevr. Adjutant Kandou-Kantinawa, in November 1926 in opleiding gekomen, op 5 September 1939 in Midden-Celebes.

LAATSTE BERICHT.

Juist bij het ter perse gaan van dit nummer werd een telegram ontvangen van onzen leider, Kolonel Beekhuis, vanaf „de Oranje”, meldend, dat „alles wel is aan boord” en gehoopt werd op 27 dezer in Colombo te arriveeren, waarna Sabang en Belawan zouden worden aangedaan. D.V. hopen wij den Kolonel dus op 3 of 4 October op Java te kunnen verwelkomen.

KOMENDE GEBEURTENISSEN

De Terr. Kommandant met mevr. Kolonel Beekhuis.

22	October	Semarang ; Jongeliedendag.
23	„	Bandoeng ; Welkom der Kadetten.
25	„	Soerabaja ; opening van den nieuwen vleugel v.h. „W.B.”-ziekenhuis.
26	„	Soerabaja ; Herdenkingssamenkomst 45-jarig Jubileum.
27	„	Soerabaja ; officierssamenkomsten.
29	„	Malang ; Jongeliedendag.
30	„	Bandoeng ; Herdenkingssamenkomst 45-jarig Jubileum.
31	„	Bandoeng ; officierssamenkomsten.

De Chef-Secretaris en mevr. Lt. Kolonel Ridsdel.

1	October	Bandoeng ; Jongeliedendag.
23	„	Bandoeng ; Welkom der Kadetten *
25-26	„	Soerabaja *
30-31	„	Bandoeng *
- * met den Terr. Kommandant.

Brigadier en mevrouw Loois :

8 Oct.	Magelang I en II.
14-15	„ Koedoes *
22	„ Semarang J. L. Dag.
25	„ Djokja.
26	„ Ngawi *
29	„ Tempoeran.
31	„ Ambarawa *
- * Zonder mevr. Loois.

Adjutant Palstra :

1-2 Oct.	Soerabaja IV (Oogstfeest).
4	„ Soerabaja Loge.
8	„ Blitar.
10	„ Malang I.
11	„ Soerabaja Darmozaal.
16-17	„ Banjoewangi.
22	„ Soerabaja III.
26	„ Soerabaja Jubileum.
28-29	„ Malang J. L. Dag.

Adjutante Brouwer.

6	October	Djokja.
7	„	Ambarawa.
8	„	Semarang 1 n.m.
22	„	Semarang ; Jongeliedendag.
29	„	Malang ; Jongeliedendag.

AANTEKENINGEN VAN DEN CHEF-SECRETARIS

Lt. Kolonel D. S. Ridsdel.

20 SEPTEMBER 1939.

„Bewaar allereerst den vrede in eigen binnenste, dan zult gij ook anderen tot vrede kunnen brengen. Een vredelievend mensch is van meer nuttigheid dan een groot geleerde.”
Thomas à Kempis.

De Hooge Raad.

Langs anderen weg zullen onze lezers reeds hebben vernomen, dat de Hooge Raad Commissioner Carpenter heeft gekozen voor de positie van Generaal in ons geliefd Leger des Heils. Dertig jaar geleden had ik het voorrecht onzen nieuwen Generaal te leeren kennen ; sindsdien ben ik meermalen in nauw contact met hem geweest, in het bijzonder gedurende den tijd, dat hij, (toentertijd Kolonel Carpenter) was aangesteld als Literair Secretaris op het Internationaal Hoofdkwartier. Ik kan uit ervaring spreken wanneer ik zeg, dat Commissioner Carpenter een echte Heilssoldaat is ; hij was gewoon zijn plaats in te nemen in de openlucht- en andere samenkomsten van het Finchley korps, als een gewoon soldaat, en zijn grootste vreugde bestond in het winnen van zielen. Hij is een vriendelijk en sympathiek man, die ten allen tijde vasthoudt aan zijn beginselen. Mevrouw Carpenter is bekend om haar arbeid op literair gebied ; verschillende boeken zijn van haar hand verschenen. Wij bidden Gods zegen af voor onzen nieuwen Generaal ; moge hij tezamen met zijn vrouw ons voortleiden tot groote overwinningen !

De Territoriaal Kommandant.

Onze Leider bevindt zich thans op de terugreis naar Nederlandsch-Indië, we hopen

wachten uit alle deelen van den Archipel. In deze dagen, nu alles zoo onzeker is, kunnen wij geen plannen maken voor de toekomst, maar ons vertrouwen is op God. Brigadier en mevrouw Hiorth genieten thans enkele dagen verlof, voordat zij alles gereed maken om opnieuw een groote familie te ontvangen.

Palimanan.

De opening van de nieuwe Bedelaarskolonie te Palimanan werd bijgewoond door den Resident, den Burgemeester, den Regent en den Assistent Resident van Cheribon, benevens verschillende andere dames en heeren. Aan Majoor Nelwan is het bevel opgedragen over deze kolonie. Wij zijn er zeker van, dat hij en zijn vrouw hun uiterste best zullen doen om de arme menschen op deze kolonie zoo goed mogelijk te verzorgen en te helpen.

Bevorderd tot Heerlijkheid.

Wij ontvingen bericht van Brigadier Woodward uit Midden-Celebes, dat mevrouw Adjutant Kandou naar Huis is geroepen. Nadere bijzonderheden ontbreken ons nog. Dit is een zware slag voor Adjutant Kandou, die met een groot gezin achterblijft. De Heer sterke hem !

Mevrouw Ridsdel leed opnieuw een verlies in de familie door het heengaan van haar oudsten broer, die in Den Haag woonachtig was. Hij overleed na een lange en pijnlijke ziekte.

Onze Kliniek te Soerabaja.

Op 25 October hopen wij de officieele in gebruikname van de nieuwe mannenzaal van ons „William Booth”-Ziekenhuis te

ALGEMEENE ORDER

Het is de wensch van de Generaal, dat op
ZONDAG 1 OCTOBER a.s.
over de gansche wereld, in alle korpsen
en inrichtingen van het Leger des Heils
EEN DAG VAN GEBED
zal worden gehouden ten behoeve van den
WERELDVREDE.

Zeker willen alle Christenen, ook in Nederlandsch-Indië zich op dien dag met ons vereenigen in gebed voor deze ernstige zaak.
DE CHEF-SECRETARIS.

spoedig te vernemen, wanneer de boot in Batavia verwacht wordt. Tot zoover was alles wel aan boord. Mevrouw Beekhuis ziet vol verlangen uit naar den dag, dat het schip de territoriale wateren bereikt ; het is wel een tijd van spanning en eenzaamheid voor haar geweest, maar zij heeft zich er niet door laten terneerslaan en heeft in Bandoeng de samenkomsten bezocht, alsook de zuster-Officieren in de inrichtingen, en haar belangstelling getoond in wat er in de Legerwereld omging.

Wij hopen en bidden, dat de Kolonel ook verder een goede en veilige reis zal hebben en behouden in ons midden zal terugkeeren.

Herdenking van het 45-jarig Jubileum.

De voorbereidingen hiervoor zijn in vollen gang, de kinderen studeeren oefeningen in en de muzikanten maken zich gereed om hun deel te doen. Adjutant Young geeft het grootste gedeelte van zijn tijd voor de opwerking van het Jubileum. Verschillende besprekingen hebben plaats gehad en de noodige regelingen worden getroffen. Het zal een belangwekkende bijeenkomst worden ; we raden onze vrienden aan, die in Bandoeng, Batavia, Soerabaja en Semarang of omgeving wonen, om hun avond hiervoor vrij te houden ; wij verwijzen naar de aankondigingen in dit blad. Een aardig, smaakvol programma wordt gedrukt en verkocht tegen den redelijken prijs van 25 cent. Wij hopen, dat vele van onze vrienden zullen deelnemen aan de Jubileumsamenkomsten en tezamen met ons God zullen danken voor hetgeen tot stand kwam in deze 45 jaren.

De nieuwe Kweekschool-cursus.

In October hopen wij de nieuwe Kadetten te kunnen verwelkomen. De voorbereidingen worden getroffen en ik kan hieraan toevoegen, dat wij een groot tal jonge menschen ver-

de Adjutant bezig met het bezoeken van de gevangenis en tracht hij de Evangelieboodschap ook hier ingang te doen vinden.

Het Handels-Departement.

Een groot aantal nieuwe boeken is aangekomen, vooral Kinderboeken, in verband met de jaarlijksche uitdeeling van Jongeliedenprijzen. Er is een ruime keuze. Majoor Ramaker en zijn staf zijn druk bezig met het sorteeren van deze boeken.

Gelukwenschen.

In verschillende gezinnen heerscht vreugde over de geboorte van een zoon of dochter. De Kapiteins Hoetabarot en de Kapiteins Sarman meldten de geboorte van een dochter, terwijl de Kapiteins Palasongoe, de Kapiteins Hoetadjoeloe en de Kapiteins Doellah werden verblijd met een zoon. Moge Gods bewarende Hand over deze kleinen zijn en mogen zij opgroeien tot Zijn eer !

DE CHEF-SECRETARIS leidt de HUWELIJKS-INZEGENING van Kapitein LEIMENA en Luitenant WAIRISAL in Bandoeng II.

Woensdag 20 September was de groote dag voor onze beide bovengenoemde makkers.

Des morgens werd het burgerlijk huwelijk gesloten door Brigadier Hiorth, die als gemachtigde van den Burgerlijken Stand, deze plechtigheid vervulde.

In den namiddag werd met een eenvoudige, gezellige „thee” de heuglijke gebeurtenis feestelijk gevierd, doch het hoogtepunt van den dag was voor de betrokken personen toch zeker wel de avondsamenkomst, waarin zij onder de Legervlag door den Chef-Secretaris in tegenwoordigheid Gods en vele kameraden in den echt werden vereenigd.

Vele vrienden hadden bloemen gezonden, zoodat de mooie zaal van Bandoeng II een gezellig aanzien had. Met luid gejuich werd het bruidspaar, dat door Lt. Kolonel en mevrouw Ridsdel werd binnengeleid, begroet. Dadelijk daarop werd de bijeenkomst begonnen en natuurlijk was het een feestlied. Wij zongen over „Vreugd”, hemelsche vreugde, die het kind van God en de heilssoldaat wel in het bijzonder, vindt in God en Zijn dienst. Mevr. Kolonel Beekhuis droeg dit bijzonderzamenzijn in het gebed aan God op. In het teeken van vreugde stond dit gansche samenzijn en — zeer begrijpelijk.

Majoor Ramaker las op verzoek van den leider der bijeenkomst de Huwelijksartikelen van het Leger des Heils in het Maleisch voor, waarna de Chef-Secretaris zelf de af te leggen beloften in het Hollandsch herhaalde, die onder groote stilte werden aangehoord, terwijl onze beide makkers hun plaats naast den Kolonel hadden ingenomen. Onder den indruk van deze verbintenis, waarvan zooveel getuige waren, legden bruid en bruidegom hun beloften af tegenover elkander, zoowel als tegenover God en den Heilsstrijd. De ringen werden gewisseld en het was een zeer plechtig moment, toen de Kolonel met beider hand in de zijne hen voor het aangezicht des Heeren tot man en vrouw verklaarde met de diep ernstige woorden : „Wat God dan samengevoegd heeft, scheidde de mensch niet !”

Nu werd het woord gegeven aan de beide „getuigen”, Adjutante Brouwer en Adjutant Young, die beiden op eigen wijze de betekenis van dezen stap belichtten en hun gelukwenschen mede namens hun makkers overbrachten. De telegrammen door Kapiteine Van Lith voorgelezen en die gekomen waren tot zelfs van Celebes en Sumatra toe, getuigden van het medeleven van de Leger des Heils-wereld in Ned.-Indië.

Mevrouw Lt.-Kolonel Ridsdel overhandigde met een toepasselijk, goed woord den Bijbel en gaf dien aan den Kapitein met de opdracht „een priester te zijn in zijn huis”.

Natuurlijk verlangden allen de hoofdpersonen zelf te hooren. Eenvoudig en rustig sprak de bruid over den dank, die was in haar hart voor de „hulpe”, die God had geschonken. Haar liefde tot Christus kwam in dit persoonlijk ook duidelijk naar voren.

De Kapitein dankte onze leiders voor alles, wat zij gedaan hadden in deze, alsook alle makkers, doch bovenal den Heer voor Zijn liefde en leiding. Ook hij besloot met een persoonlijk getuigenis te geven.

Brigadier Hiorth liet de vergadering nog een lied zingen, dat sprak van Gods trouw, waarna met dankgebed door Majoor Lorier werd gesloten. God zegene de Kapiteins Leimena.
R.

VIJF EN VEERTIG JAREN LEGER DES HEILS - ARBEID IN NEDERLANDSCH-INDIË

GROOTE HERDENKINGSSAMENKOMSTEN IN DE VOORNAAMSTE PLAATSEN

onder leiding van den Territoriaal Kommandant, KOLONEL A. C. BEEKHUIS

bijgestaan door mevrouw Kolonel Beekhuis, den CHEF-SECRETARIS
en mevrouw Lt. Kolonel Ridsdel, alsook een staf van officieren.

SOERABAJA

DONDERDAG 26 OCTOBER — KUNSTKRINGGEBOUW, Simpang, aanvang
7 uur n. m.

BANDOENG

MAANDAG 30 OCTOBER — SCHOUWBURGZAAL „CONCORDIA”
SOCIËTEIT, aanvang 7 uur n. m.

BATAVIA

DONDERDAG 2 NOVEMBER — SCHOUWBURGZAAL, aanvang 7 uur n. m.

SEMARANG — OP EEN NADER TE BEPALEN DATUM

Zeer bijzondere tableaux zullen in deze Herdenkingssamenkomsten gegeven worden. Officieren-muziekkorps en zangkoor zullen medewerking verlenen. Kinderen doen keurige oefeningen. Belangwekkende film, van den Legerarbeid in deze gewesten, wordt vertoond.

IEDEREEN IS HARTELIJK WELKOM. PROGRAMMA'S BEGIN OCTOBER TER PLAATSE VERKRIJGBAAR.

Zie verder plaatselijke aankondigingen!

NIEUWS VAN HET JEUGDFRONT.

Na de vakantie zijn allen weer vol goeden moed aan het werk getogen, en dat merken we ook in de activiteit die er is in onze Jeugdkorpsen.

Nieuwe Toortsdragersgroepen. In Soerabaja werd onder leiding van Majoor Kyle in de zaal van Korps II Groep No. 6 geïnstalleerd. Kapitein Boschma schreef, dat vooraf een optocht met fakkels was gehouden en naderhand bij het binnenkomen van de groep in de zaal een groote menschenmenigte daar reeds verzameld was. Het zal er wel warm toegegaan zijn. Onder de Groepsvlag werden de nieuwe leden plechtig ingezegend.

Ambon volgt als No. 7. Wij zien uit naar het verslag over de installatie.

Padvinderij. Overplaatsingen worden over het algemeen niet toegejuicht, maar toch is daardoor een uitbreiding op nieuw terrein wel het gevolg. Twee onzer Leiders van Bandoeng vonden in Batavia — waar wel veel gedaan wordt aan Padvinderij — toch nog braken grond en met de hulp van Adjudant Jansen zijn zij aan het werk gegaan. Binnenkort hopen wij daar een Welpenhorde en een Verkennerstroep te hebben.

Adjudant Gladpootjes heeft te Malang het initiatief genomen om voor onze jeugd-afdeeling daar een ouderavond te organiseren. Een flink aantal ouders was opgekomen en nam met groote belangstelling kennis van hetgeen het Leger des Heils doet voor de jeugd. Dr. Schuurman van Balewoto trad als „gast spreker” op. Andere Korpsen zullen goed doen ook eens zoo iets te hebben.

Een kampioen? Een paar maanden geleden schreven wij over den Liefdebond van Semarang I, die 70 leden telde. Wij kregen een P.S. in Adjudant Luitjes' brief van Ambon, dat zij daar 90 leden hebben. Is Ambon nu de kampioen?

Hoogere Klas Korpskadetten. Een aantal van onze H.K.-K.K.'s zijn gaan zitten voor hun Toelage-examen, daar zij deze maand naar de Kweekschool hopen te gaan om verdere opleiding te ontvangen voor dienst in Gods koninkrijk.

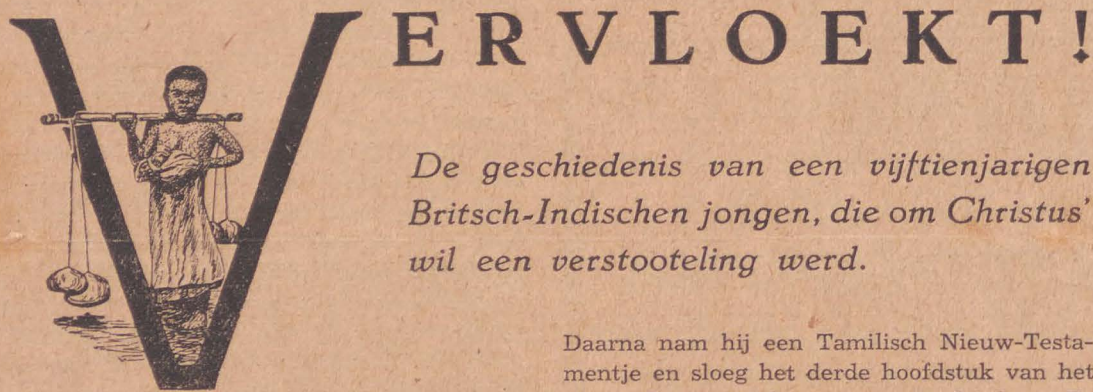
Christenjeugd der gansche wereld. groote belangstelling lazen we berichten indrukken over de wereldconferentie der Christenjeugd, welke onlangs te Amsterdam werd gehouden, en waarbij 1600 deelnemers uit meer dan zestig verschillende landen tegenwoordig waren, tuschen 18 en 35 jaar.

Allen één in Christus. Ze gaan nu uit om die eenheid nog grooter te maken, in eigen omgeving levende getuigen te zijn van Christus.

Konden wij ook hier op Java eens zulk een groote jeugd-conferentie hebben! Onmogelijk is het niet. Laat ons leeren niet alleen elkander te waardeeren en minder te becritiseeren, doch vergeten wij vooral niet:

Christus te leeren kennen, persoonlijk; alleen in en dóór Hem kunnen wij één zijn.

M. M. BROUWER.
Adjudante.

*De geschiedenis van een vijftienjarigen
Britsch-Indischen jongen, die om Christus'
wil een verstooteling werd.*

„Ik spuw op je, Kina Suben, zoon van een door smart gebroken moeder. Weg jij, onwaardige zoon van vrome Brahmaansche ouders. Laat niet de schaduw van een vervloekte den grond verontreinigen, waarover mijn voet moet gaan! Doe de panul (heilig koord) af en verwijder van het voorhoofd, dat met schande bedekt is, de teekenen van de hooge kaste, waartoe je behoort. Ik spuw op je!”

Met schrille, booze stem stortte een Brahmaansche heilige de heftigste verwijten uit over het hoofd van een jongen van ongeveer vijftien jaar, die een pas of tien van hem afstond. De bruine huid van den man, slechts bedekt met een lendedoek, was van onder tot boven met grauwe asch besmeerd. Door zijn lange, verwarde haren waren reepen touw gevlochten. Het heilige koord hing om zijn hals. In de eene hand droeg hij een glinsterend koperen vat, gevuld met water uit de heilige rivier de Godavari, en in de andere een snoer gouden kralen. Zijn gezicht, ontstard door de geschilderde kenteekenen zijner hooge kaste en de asch, was verwrongen van woede.

De jongen droeg de kleeding van een Brahmaan en het heilige koord toonde aan, dat ook hij tot een der voornaamste sekten van de hoogste kaste der Indische samenleving, den geestelijken adel, behoorde.

Met een laatste vervloeking ging de heilige langs den jongen heen, die als vastgenageld op dezelfde plek staan bleef, terwijl heete tranen in zijn oogen opwelden.

Subrahmaniam, heette de knaap. Tot het diepst van zijn ziel was hij gegriefd door den bijnaam „Kina Suben”, die hem was toegevoegd en bedoeld was als een diepe belediging. En de belediging trof den fierren Brahmaanschen jongen dan ook even scherp als de beet van een cobra.

Met gebogen hoofd ging hij langzaam naar het armelikhuis, waar zijn vader en moeder woonden. Hij zocht den donkersten hoek in de kleine hut op, knielde daar neer en bad.

Daarna nam hij een Tamilisch Nieuw-Testamentje en sloeg het derde hoofdstuk van het Evangelie van Johannes op. En hij las: „Er was een mensch uit de Farizeën, wiens naam was Nicodemus, een overste der Joden. Deze kwam des nachts tot Jezus”. Zijn gedachten deden tranen droppelen op de opengeslagen bladen en een tijdlang kon hij niet verder lezen.

Een schaduw viel in de deuropening en eer oude man trad binnen. Hij werd gevolgd door een vrouw met een zacht gelaat. Ze zagen den jongen en gingen zachtjes zitten, zonder een woord te spreken.

Daar werd de stilte verbroken door een scherpe stem buiten de hut; de Brahmaansche heilige spuwde op den grond en riep: „Kina Suben, vervloekte, die de huizen in duisternis hult, bedrieger en meenedige, uitgeworpene, ge deugt nergens voor dan voor den mesthoop. Mijn vloek rust op u, waar uw verdorven voetstappen u ook leiden zullen!”

Zij hoorden hem nog steeds zijn duivelsche verwenschingen prevelen, toen hij zich reeds weer verwijderd had en niet verstaan kon worden.

Een snik deed den jongen opzien. Daar was zijn moeder; ze sloeg zich op de borst en weende bitter.

„Mijn zoon, mijn zoon, gij zijt voor altijd vernederd. Mijn hart is gebroken. Ge zijt een Christen. Schande is over ons huis gekomen”.

Subrahmaniam kon niet spreken. Zijn vader nam nu het woord en trachtte hem te overreden: „Ik ben een oude man, m'n zoon; spoedig zal ik sterven. Dan zal het leven voor mij voorbij zijn. Je broer heeft je moeder niet zoo lief als jij; hij zal haar niet beschermen, niet voor haar zorgen. Jij hebt haar lief en zij bemint jou. Zal er ooit zeger rusten op iemand, die zijn moeder het hart breekt?”

„Mijn vader, mijn moeder, niemand weet, hoezeer ik u liefheb; uw wereld is mijn wereld en in die wereld bent u alles voor mij. Doch er is nog iets hogers; een roeping, sterker dan aardsche liefde, is tot mijn hart gekomen. Voor niets ter wereld zou ik mijn

moeder willen verlaten, dan alleen voor Christus. Ik heb beloofd Hem te dienen en te volgen”.

„Nee, mijn zoon neem deze woorden terug”, zeide de vader, „of mijn zware vloek zal —”

De oude man stond op. Zijn gelaat stond strak en streng. Hij hief de hand op en terwijl hij de heilige panul afrukte van de hals van zijn zoon, maakte hij zich klaar, om de ernstige woorden van den Brahmaanschen vadvloek uit te spreken.

„Vervloek het kind niet!” riep de moeder. „O, vervloek het kind niet!” Weenend viel ze aan de voeten van haar echtgenoot.

Langzaam stond de jongen op en ging naar de deur. „God zegene u, Moeder! God zegene u, Vader! Christus is mijn Verlosser. Ik verlies alles, maar alles te verliezen voor Christus is gewin”. Tranen stroomden hem langs de wangen.

De zon ging onder, toen hij den drempel overschreed — de moeilijke weg naar Madras lag voor hem. Met zwaren tred liep hij den weg af. Duisternis omringde hem, maar iets in zijn hart zeide hem, dat hij zich gekeerd had tot een licht, dat hem nimmer begeven zou.

De jaren gingen voorbij en de knaap werd een man. Hij hield van zijn werk, dat hij zich gekozen had en arbeidde vastberaden verder, totdat welslagen zijn streven kronen kwam. Zijn roem als advocaat werd grooter, want de menschen ondervonden, dat deze Christen, die eens een Brahmaan was, een eerlijk man was, die zich hun vertrouwen waardig toonde. Gewichtige zaken werden dan ook hem toevertrouwd. Op den dag dat hij zijn eerste groote honorarium ontving, nam hij het geld met zich mee naar een dorp in de buurt van Madras. Hier stortte hij de ropijen (1 ropij = ongeveer 80 cent) die hij verdiend had, in den schoot van een oude vrouw, die het grove kleed van een Brahmaansche weduwe droeg. Het was zijn moeder. Hij zegende haar met al de vurigheid van zijn sterke, manlijke liefde.

LEGER DES HEILS SCHEURKALENDER 1940

Keurig uitgevoerd schild — een sieraad voor elke huiskamer.

Een stichtelijke overdenking voor elken dag.

Prijs per stuk f 1.—
franco per post

Verkrijgbaar in alle plaatselijke afdelingen en bij het
Handelsdepartement, Javastraat 16 — Bandoeng.